2017/I
DECEMBER

CINKE

CIVILEK NAGYKOVÁCSIÉRT EGYESÜLET MAGAZIN

„Az építési engedély határozatát megsemmisítem"

CiNkE HÍREK

4 **„Az építési engedély határozatát megsemmisítem"**
Rengeteg idő, rengeteg energia, de van, amiért kell és érdemes harcolni!

9 **A Kecskehát kérdése – avagy Damoklész kardja**
a területre változtatási – köznyelven építési – tilalmat kell elrendelni a település élhetőségének védelme érdekében

10 **Társasházak – avagy a ketyegő bombák**
Sajnos csak egy zsákváros képe kezd körvonalazódni!

LÁTKÉP

12 **Újragondolt múlt az Erdő utcában**
Nagy kincs az olyan épület, amely, miközben maradéktalanul megfelel a mai kor követelményeinek, őrzi a nagykovácsi jellegzetességeket.

PORTRÉ

14 **„Mindig vigyorogtam"**
Mindenki ismert mindenkit, ha a falu határában feltűnt egy idegen, annak hamar híre ment.

SZELLEM

18 **Magunknak ünnepelni**
...nem mi vagyunk egymás legnagyobb ajándékai? Ne lennénk elég értékesek hozzá?

KIADJA
Civilek Nagykovácsiért Egyesület
2094 Nagykovácsi, Kaszáló u. 11.
civileknagykovacsiert@gmail.com
06 20 286 0339

FŐSZERKESZTŐ
Markovits Anita

TERVEZŐSZERKESZTŐ
Bilsiczki Gyula

TÁMOGASD TE IS
a CiNkE szorgos munkáját, és kiadványai megjelentetését!
OTP: 11702081-20004659

Amennyiben hirdetni szeretnél a CiNkE magazin tavaszi számában, keress meg minket február végéig.

KÉRDÉSED VAN?
Írd meg nekünk, várjuk!

CSATLAKOZZ A CSOPORTHOZ!
Civilek Nagykovácsiért Egyesület

Szeretettel kívánunk boldog karácsonyt és új évet minden kedves olvasónknak!

Feladó: Civilek Nagykovácsiért Egyesület
Címzett: Nagykovácsi lakói

Kedves falubeliek!

RUTTKAY ESZTER

Tíz, a falu különböző részén élő nagykovácsi lakos 2015 nyarán úgy döntött, hogy megalapítja a Civilek Nagykovácsiért Egyesületet (CiNkE). Annak idején az a cél kovácsolt össze bennünket, hogy megakadályozzuk a falu közepére tervezett pláza megépítését. Aztán az elmúlt bő két és fél évben kiderült, hogy akad itt jócskán tennivaló a plázaügyön kívül is.

Településünk válaszúthoz ért. El kell döntenie, hogy kedves, természetközeli zsákfalu marad-e, vagy felduzzasztott, túlzsúfolt zsákvárossá alakul. Sajnos úgy látjuk, hogy nagyközségünk vezetése mostanában inkább az utóbbi irányában tesz lépéseket.

Vajon nagyot tévedünk, ha úgy érezzük, hogy hosszú távú koncepció, stratégia híján hoznak olyan döntéseket, melyeknek hatásaival nem számolnak? A CiNkE elmúlt több, mint két éve közérdekű adatigénylések benyújtásával, területrendezési tervek böngészésével, tájrendező, épületgépész, környezetmérnök és még sok más szakma képviselőjével való konzultációkkal, éjszakába nyúló megbeszélésekkel, az egész falura kiterjedő szórólapozással, 1300 aláírás összegyűjtésével, demonstráció szervezésével, megszámlálhatatlan Facebook-poszt megírásával, és a falu lakosaival való személyes beszélgetésekkel telt.

Rengeteg dokumentumot gyűjtöttünk össze, mert nem a megérzéseinkre és a feltételezéseinkre akartunk hallgatni, hanem a tényeket kerestük.

Mára tisztán kirajzolódott, hogy a plázaépítés terve, a forgalomgenerálás, a társasház építések a falu elvárosiasodásához vezetnek. Építmény-szám, lakosságszám, gépjárműszám tekintetében mindenképpen.

A falu medenceszerű földrajzi adottságai és az egyetlen bekötőút miatt a jó levegő drasztikus romlásával, állandósult dugókkal, balesetveszély-növekedéssel, a járulékos szolgáltatások, a közintézményi férőhelyek szűkössége miatti rengeteg konfliktusforrással kell számolnunk.

Az őslakosok már az 1970-es években 2700-an is úgy érezték, hogy köszönik, jól vannak, elegen vannak, szeretnek itt és így élni. Most mi, akik itt élünk már több ezren, ugyanezt érezzük. Húsz év múlva vajon azon sajnálkozunk majd, hogy már teljességgel élhetetlen a falu, bezzeg a 2010-es években még milyen jó volt itt élni?

A huszonnegyedik órában vagyunk, hogy ezt a folyamatot megállítsuk. Az egyes ügyek – a plázaépítés, a nyakló nélküli lakópark és lakókert építések, a teljes koncepciótlanság – önmagukban is elég károsak, de ha az összefüggéseket, távolabbi következményeket is nézzük: katasztrofálisak! Az idő kerekét visszaforgatni nem tudjuk, de az előttünk álló jövőt igenis befolyásolhatjuk!

Ezért született ez a kiadvány is. Azért, hogy minden nagykovácsi lakos hitelesen tájékozódhasson a falu ügyeiről. Hívunk mindenkit, hogy vegyen részt településünk jövőjének alakulásában. Mert itt élünk. És mert szerintünk ez Magyarország egyik legcsodálatosabb szeglete. Ha összefogunk, elérhetjük, hogy még sokáig az is maradhasson.

A CBA-pláza ügye a CiNkE szemével a kezdetektől mostanáig

„Az építési engedély határozatát megsemmisítem"

DR. DEÁK JÓZSEF
MARKOVITS ANITA

A Civilek Nagykovácsiért Egyesület közel három éve harcol azért, hogy megóvja Nagykovácsi természeti értékeit, és ennek érdekében megakadályozza a falunk közepére, a bölcsőde, az óvoda, a református templom és a temető közvetlen közelébe tervezett plázaépítést. Szeretnénk tájékoztatni Nagykovácsi lakóit munkánk aktuális állásáról, és arról, hogyan jutottunk el idáig.

NEM JÖTT BE A CSEL

Kezdjük a jó hírrel! A Pest megyei kormányhivatal határozata szerint a beruházás építési engedélyét megsemmisítették. Ismereteink szerint a CBA Pláza többek között azért sem kapta meg 2016-ban a támogatást a plázatörvény alóli felmentéshez, mert megjelenésében túlméretezettnek ítélték meg. Az is, hiszen nettó szintterülete 5166 m².

A beruházó cselhez folyamodott: 2017-ben a plázaépület túlzott méreteinek kérdését a beruházó (a CBA) úgy gondolta kikerülni, hogy két külön eljárásban kérte az engedélyt a pláza egyes épületrészeire. Külön kérte az engedélyezést az irodaház – leendő polgármesteri hivatal – és a szolgáltatóház megépítésére (nettó szintterület 2687 m²), és külön az CBA élelmiszerüzlet megépítésére (nettó szintterület 2479 m²). Így 2017-ben a plázatörvény alóli felmentéshez csak az épületegyüttes egyik épületrészét nyújtották be. Pedig ugyanazon telken, egy helyrajzi számon ugyanaz a 3 épületszárnyból álló 5166 m²-es pláza épülne meg, Linum udvar néven. Tulajdonképpen a csel sikerült is: nyáron megkapták az elvi építési engedélyt.
A Vörösvár Invest elvileg megkezdhette volna az építkezést. De az építési engedély ellen fellebbezés született, és a kormányhivatal a CBA-pláza építési engedélyére vonatkozó határozatot megsemmisítette. Érdemes megjegyezni, hogy miközben a Vörösvár Invest cselezett,

> Nagykovácsi önkormányzata az engedélyezési eljárásban törvénysértően járt el: jelenleg a CBA-val kötött előszerződés által üzleti partnere a Vörösvár Investnek, azaz a CBA-nak, mégis hatóságként vett részt az eljárásban az engedélyek, hozzájárulások kiadásával. A kettő együtt nem törvényes.

Az elmúlt három évben számtalanszor tapasztaltuk, hogy Nagykovácsi önkormányzatának nagyon fontos volt a magánberuházó támogatása. Olyannyira, hogy még a törvénysértés sem tántorította el. Már ha a törvénysértésnek tudatában volt. Ha nem, akkor feltehető a kérdés: hogyan képviselik a lakosságot? Ha pedig igen – nos, akkor nincs több kérdésünk.

De most lássuk, mi minden történt a CBA-pláza ügyében az elmúlt majd három esztendőben!

VÁLASZOK NEM IGAZÁN ÉRKEZTEK

2015 tavaszán egyesületünk több tagja – még a megalakulásunk előtt – tárgyalásokat folytatott a polgármester asszonnyal. Arra adtak javaslatot, hogy jogilag mit lehet tenni annak érdekében, hogy ezt a beruházást ne a falu közepén építse meg a beruházó, azt is figyelembe véve, hogy a telekeladás még az előző polgármester

hivatali ideje alatt megtörtént. Az első aláírásgyűjtés ekkor kezdődött: ez a polgármester asszony választási ígéretére és bátorságára apellált. Segíteni szerettünk volna neki abban, hogy ki merjen állni a választási ígérete mellett. Az aláírások számából fakadóan egyértelmű volt, hogy van tömegbázis az ügy mögött. Akkor mindössze két hét alatt 923 aláírás gyűlt össze. A 2015. évi közmeghallgatás fordulópont volt: ekkor vált egyértelművé, hogy a közel ezer aláíró érdekeit aligha képviselik, hiszen a beruházó Nagykovácsi önkormányzatával karöltve ezen a közmeghallgatáson már a beruházás terveit ismertette.

Számolatlanul küldtük leveleinket a polgármester asszony és a képviselők felé. Kérdéseink arra is irányultak, hogy a választási fórumon elhangzottakkal ellentétben miért támogatják a pláza megépülését. Mi változott, milyen plusz információk kerültek birtokukba, ami alapján a plázaberuházás támogatása mellett döntöttek.

Válaszok nem igazán érkeztek.

5166 NÉGYZETMÉTER NETTÓ PLÁZA

Egy kérdéskört azonban a többihez képest is megdöbbentően nagy hallgatás övezett: mi lesz a gyerekekkel? Rendszeresen halljuk, hogy a terveket csak a környéken lakók akarják meghiúsítani. Akik ezzel érvelnek, mintha megfeledkeznének arról a több száz gyermekről, akik a hét öt napján szenvednék el ennek a monstrumnak és a vele járó forgalomnak valamennyi ártalmát. A pláza iroda- és szolgáltatóházának tervezett szintterülete 2687 négyzetméter, a pláza élelmiszerüzletének tervezett szintterülete összesen 2479 négyzetméter. Bárhogy is számoljuk, ez összesen 5166 négyzetméter nettó pláza a falu közepére. Milyen üzenetet közvetítünk a gyerekeinknek azzal, ha Nagykovácsi központjául egy kereskedelmi egységet jelölünk ki? Hogyan akarjuk őket egy ilyen beruházás árnyékában hitelesen a környezet tiszteletére nevelni? Kiemelten fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy a plázaberuházás tervezett területe szakrális hely, ahol fokozottan figyelembe kell venni a környezetet. Pláza esetén hova lesz a templom áhítata és a temető csendje? Mi lesz a gyermekekkel, ha itt, a közvetlen szomszédságunkban egyszerre közel 200 autó parkol le, és indul újra útnak, ha a személygépjármű- és a teherforgalom egész nap reggeltől estig, hétfőtől vasárnapig terheli majd a templomot, a temetőt és a környező utcákat, ezzel a völgyet és az egész falut?

Légszennyezettségi szempontból a pláza forgalma nélkül sem állunk rózsásan itt a völgyben, ahogy azt az önkormányzat által elkészíttetett légszennyezettségi vizsgálat is kimutatta.
A tervezett beruházás szembemegy a Nagykovácsi Településszerkezeti Tervben rögzítettekkel: „Jellemzően légszennyező, vagy nagy forgalmat vonzó létesítmény elhelyezését a település nem támogatja." A társadalmi konszenzuson alapuló szabályokat, mint ez is, az önkormányzatnak be kell tartania és tartatnia. Miért nem teszi?

Láthatóvá vált, hogy a beruházás kapcsán a falu vezetésének az önkormányzati hivatal megépíttetése lett a fő célja. Miközben Nagykovácsi száz sebből vérzik és számtalan megoldatlan feladat áll előtte.Mi történt eddig az elmúlt három évben, milyen tervek valósultak meg?

Az 56-os emlékszoba kialakítása, a ravatalozó megépítése, a fitneszpark és a műfüves focipálya, a NAMI új épületének megvalósulása figyelemreméltó. Mindezek mellett szükség lenne járdákra, járható utakra, zebrákra, bicikliútra, ifjúsági szabadidős terekre, további sportlétesítményekre, a közintézmények bővítésére, az infrastruktúra fejlesztésére. Ki gondol a középiskolás korú gyermekekre, hol van az ő helyük településünkön?

„AZ ÖNKORMÁNYZAT NEM KÉSZÍTTETETT JOGI SZAKVÉLEMÉNYT"

Mérföldkő volt a CBA-ügyben, amikor a Tájolóban megjelent az az információ, mely szerint ha ez a beruházás nem épül meg, súlyos kártérítés terheli a falut. Kártalanításra két esetben kerülhetett volna sor. Egyrészt ha a telek adásvételi szerződésében kikötötték volna, hogy a beruházó – az egyébként ingatlanfejlesztési főtevékenységgel foglalkozó Vörösvár Invest – pontosan mit akar a telken építeni. Ám a szerződés nem tartalmazta, hogy a vevő milyen konkrét célból veszi meg a területet. Másrészről akkor követelhetett volna kártérítést a beruházó, ha az önkormányzat megváltoztatta volna az építési övezet besorolását. Egyik sem állt fent. Így megkérdeztük a polgármester asszonyt, milyen jogi szakvélemény alapján jelentik ki a több száz milliós kártérítést. A válasz az volt, hogy erről az önkormányzat nem készíttetett jogi szakvéleményt.

Négy ízben tárgyaltunk a beruházó Vörösvár Invest vezetőivel, ám ezek a tárgyalások sajnos nem vezettek eredményre. Összesen négy népszavazási kérdést adtunk be a CBA-pláza ügyében. Azt akartuk, hogy Nagykovácsi lakossága dönthesse el, akar-e plázát a falu szívében, vagy sem.

Úgy gondoltuk, a népszavazás az a demokratikus eszköz, amelynek segítségével minden nagykovácsi lakos kinyilváníthatja véleményét. Az első népszavazási kérdést a helyi választási bizottság nem hitelesítette.
A bizottság jogszerűtlenül járt el, így elnökének le is kellett mondania. A második népszavazási kérdést ugyan átengedte a bizottság, de az egyik önkormányzati képviselő magánszemélyként megfellebbezte, felülvizsgálati kérelemmel élt a Vörösvár Invest, a CBA ügyvédjének képviseletével. A harmadik és a negyedik népszavazási kérdést két helyi lakos bevonásával fellebbezte meg a CBA. Ez azért fontos, mert önállóan a CBA nem fellebbezhet, szükséges hozzá helyi lakcímmel rendelkező fél. Miért fellebbezte meg a beruházó a népszavazásokat? Mitől fél? Többször kértük a polgármester asszonyt és a testületet, írjon ki saját hatáskörben népszavazást, nem tette meg.

1300

Tovább haladva az időben: 2016 februárjától három résztvevős kerekasztal-beszélgetést kezdeményeztünk. Azt kértük, hogy az egyesület, a beruházó és az önkormányzat üljön le és beszélje át a beruházás ügyét. Vagy ha több résztvevő bevonására igény van, lakossági fórumon biztosítsunk erre lehetőséget.

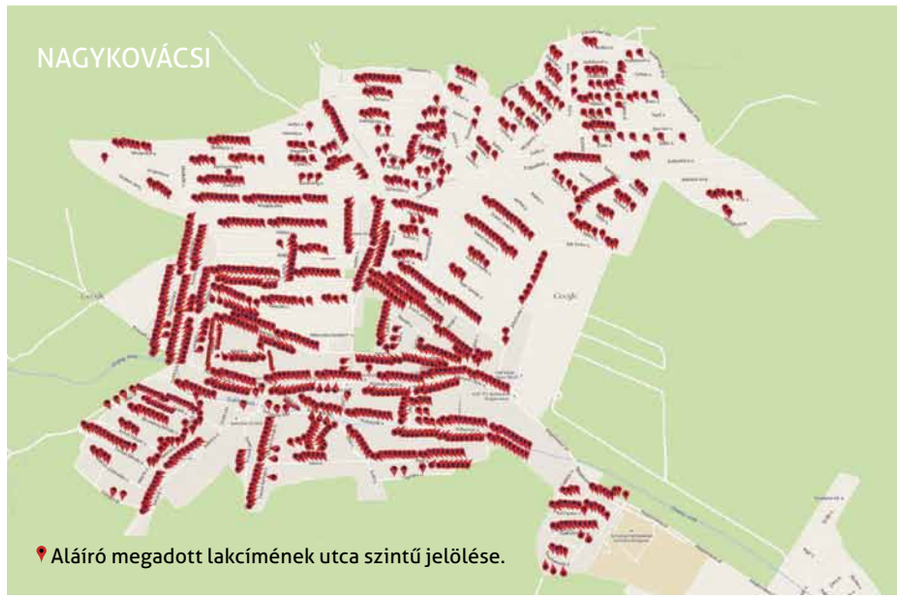

Linum udvar tervezett helyszíne és a polgármesteri hivatal bérleménybe költözése elleni petíció aláíróinak utcaszintű elhelyezkedése.

A kerekasztal-beszélgetésre hónapokkal később kaptuk meg az időpontot. Közben május 7-én megszerveztük Nagykovácsi legnagyobb demonstrációját: miután összegyűjtöttünk 1300, a plázaépítést ellenző aláírást, több száz ember a katolikus templomtól a polgármesteri hivatalig tartó, békés sétával fejezte ki óhaját, hogy az önkormányzat végre hallja meg az építkezést ellenzők hangját is: meg akarjuk óvni Nagykovácsit. A tüntetés végén a polgármester nem vette át a petíciós aláírásokat, és nem akadt egyetlenegy képviselő sem, aki a lakosságot képviselve erre vállalkozott volna. Az aláírásokat később, a hivatalban adtuk át.
A több mint 1300 aláírásból az önkormányzat csak közel 900-at fogadott el. Azt, hogy mi alapján szűrte az aláírásokat, nem tudjuk, erről nem készült jegyzőkönyv. Pedig 5800 szavazóhoz képest az 1300 aláírás a szavazók 20%-át jelenti! Ez olyan, mintha országos szinten egy petíciót másfél millióan írnának alá. A polgármester nyilatkozata alapján kihúzta azokat, akik nem állandó jelleggel vannak ide bejelentve. De mi van azokkal, akik ugyan nem ide vannak bejelentve, de ingatlan tulajdonjoggal rendelkeznek? Akik úgymond csak tulajdonosok, azok nem mondhatják el véleményüket, csak az adót fizessék be? A petícióban foglaltak szerint minden olyan polgár aláírása érvényes, aki ingatlan tulajdonjoggal és/vagy állandó bejelentett lakcímmel rendelkezik.

Lényegében az önkormányzat teljesen figyelmen kívül hagyta 1300 ember tiltakozását.

Az aláírások a polgármester fiókjában landoltak.

ÚGYNEVEZETT „PLÁZAPÁRTIAK"

A fent említett, 2016. május 25-i kerekasztal-beszélgetés végül nem jött létre, hiszen nemcsak a három fél volt jelen, hanem az önkormányzat által meghívott több külsős résztvevő is. Többek között – érdekességképpen – jelen volt az a nagykovácsi lakos, aki az úgynevezett „plázapártiakat" képviselte.
A plázapártiak képviselője nem rendelkezett sem szervezeti – például egyesületi – formával, sem plázatámogató aláírásokkal, melyek a hitelességét biztosították volna. De váltig állította, hogy a plázapártiak vannak többen. Ugyanakkor még a polgármester asszony is elismerte: „nem ismerjük a lakosság véleményét".

A CiNkE kivonult ebből a képtelen helyzetből.

Az önkormányzat azt próbálta kommunikálni, hogy az ezen a fórumon elhangzó véleményeknek lehet jelentősége a beruházás tekintetében. Ezzel ellentétben az önkormányzat a kerekasztal-beszélgetés időpontja előtt pár héttel, 2016. április 25-én már aláírta a Vörösvár Investtel az előszerződést, amelyben olyan kötelezettségeket vállalt, melyek gyakorlatilag nullára csökkentették korábbi mozgásterét.

Megdöbbentő volt számunkra, hogy ezek után az önkormányzat felvetette: ha a lakosság nem támogatja az önkormányzati hivatal megépülését, kéri a beruházót, hogy ennek megépítésétől úgymond tekintsen el. Természetesen ezt az előszerződés aláírása után már semmilyen jogi rés nem tette volna lehetővé. Erről a Vörösvár Invest tárgyilagosan levélben tájékoztatta is az önkormányzatot. Ez kiváló példája annak a kettős beszédnek, amit az önkormányzat folytat – és sajnos nem csak a CBA-t illetően.

VÁLLALÁSOK

Az előszerződés a „Linum Udvar"-ban kialakítandó „A" épület helyiségbérletéről és vételi jog alapításáról szól.

Az önkormányzat ebben az alábbiakat vállalta:

a.) A pláza csapadékvízének bevezethetőségét a Nagyszénás utcai árokrendszerbe az önkormányzati telken (4561/7) keresztül.
b.) A forgalomhoz szükséges közvilágítás fejlesztését.
c.) A körforgalom tervezését, engedélyeztetését és engedély átruházását a Vörösvár Invest Kft-nek.
d.) A pláza megvalósításához szükséges valamennyi hozzájárulás és nyilatkozat megadását.
e.) A pláza megvalósításához szükséges, de a pláza területén el nem helyezhető parkolók megépítéséhez szükséges területek biztosítását.

Az önkormányzat azt állította, hogy semmilyen eszköze nincs a beruházás megakadályozására, holott ha a fenti vállalásokra nem köt szerződést, akkor a beruházás meghiúsul. A Vörösvár Invest Kft. semmilyen kártérítéssel sem tudna élni, hiszen ki kényszerítheti az önkormányzatot például csapadékvíz elvezetés lehetőségének biztosítására, a beruházáshoz szükséges parkolók kialakítására saját önkormányzati területen? Vagy hozzájárulások, engedélyek kiadására? Szintén érdekesség, hogy a fenti vállalások értéke több 100 millió forintos nagyságrenddel bír a Vörösvár Invest Kft. részére, viszont az önkormányzat szinte semmilyen ellenszolgáltatást nem kap. Ha az önkormányzat elkölti a falu vagyonát a vállalkozás kiszolgálására, mi marad? Máshol az ilyen költségeket a beruházó vállalja, épít körforgalmat, hidat, felüljárót, mindent, amit kell.

HAVONTA TÖBB MINT EGYMILLIÓ FORINT BÉRLETI DÍJ

A polgármesteri hivatal CBA-plázába költöztetése hosszútávú pénzügyi elkötelezettséget jelent. A beruházás irodaépületi részét havonta több mint egymillió forintért bérelné az önkormányzat. Ezen felül az önkormányzatot terheli a bérlemény használatával kapcsolatosan felmerülő valamennyi egyéb költség (üzemeltetési, fenntartási, rezsiköltség). A bérleti jogviszonyt határozott időre, tíz évre hozták létre! Ugyanakkor az önkormányzat feladatköre egyre szűkebb, Budakeszi járáshoz kerültek főbb funkciók, az iskola is átkerült a Klikhez. Az új hivatallal hosszútávon vállalt súlyos költségek következtében a jövőben tovább halasztódhatnak a falu szerves fejlődéséhez fontos beruházások: a főutca megújítása, a járdák, utak vagy a kerékpárutak kiépítése stb. Évente kb. 20 millió forintból mi mindent lehetne megvalósítani ebben a faluban?

Nem kérdés, hogy az egyre növekvő településnek szüksége van egy nagyobb, színvonalasabb üzletre, hogy szükség van a fejlődésre. Követni kell a kultúrállamokban kialakult trendet, miszerint a tervezett méretű beruházás helye nem a faluközpontban, hanem a falu szélén van! Az általánosan elfogadott szakmai álláspont szerint a faluközpontot nem a bevásárlóközpont jelenti!

MI MARAD A FALU FEJLESZTÉSÉRE?

Milyen eszköz marad azoknak, akik valamivel nem értenek egyet? Aláírásokat gyűjtenek, elmennek fórumokra és hangot adnak véleményüknek. A demonstrációt, az aláírásgyűjtést, a népszavazási kezdeményezéseket figyelmen kívül hagyva az önkormányzat az előszerződést aláírta és ezzel megpecsételte Nagykovácsi elkötelezettségét a CBA, azaz a Vörösvár Invest felé. Mi hajtotta az önkormányzatot afelé, hogy elkötelezzék a falut egy magánberuházónak? Az új önkormányzati hivatal álma, amely anyagilag mérhetetlen terhet ró a falura? A hivatal a költségvetés 60%-át így is magára költi, mi marad a falu fejlesztésére? Nagykovácsi lakosságát néhány év múlva 10-12 ezer főre prognosztizálják. Ez további férőhelyeket igényel a bölcsőde, az óvoda és az iskola területén. Hova fogják ezeket megépíteni? Majd a falu szélére, ahová a bevásárlóközpontot kellene építeni?

2017-ben a plázaberuházás túlzott méreteinek kérdését a beruházó (a CBA), mint ezen írásunk elején jeleztük, úgy gondolta kikerülni, hogy két külön eljárásban kérte az engedélyt a beruházás egyes épületrészeire. A ravasz terv azonban meghiúsult. Itt tartunk most.

A CBA-pláza építési engedély határozatát megsemmisítették!

A tanulság? Megéri küzdeni a céljainkért! Ki kell állni azért, ami számunkra fontos! Rengeteg idő, rengeteg energia, de van, amiért kell és érdemes harcolni! Hittünk abban, hogy közösen sikerrel járunk. Nem adtuk fel, nem is adhattuk, hiszen egy közösség érdekeit szolgáljuk!

Majd három éven át kitartóan dolgoztunk a számunkra legfontosabb célért, hogy megóvjuk Nagykovácsi értékeit. Köszönet azoknak, akik bátran kiálltak ezért! Nagykovácsit óvnunk kell. Éljünk jogainkkal és bátran kövessük figyelemmel a közügyeket! Rengeteg feladat áll előttünk, amelyeket meg kell oldani ahhoz, hogy Nagykovácsi nemcsak szavak szintjén, hanem valóban igazi gyöngyszem lehessen.
Dolgozzunk közösen ezen a továbbiakban is! Nagykovácsi ennél többet érdemel!

„A Kecskehát Nagykovácsi katasztrófája"

A Kecskehát kérdése – avagy Damoklész kardja

DR. DEÁK JÓZSEF
MARKOVITS ANITA

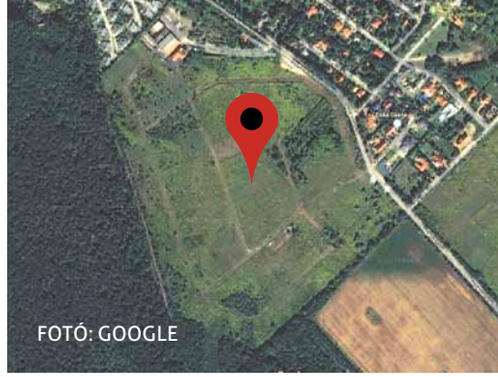

FOTÓ: GOOGLE

A Kecskeháton – Nagykovácsi belterületén – közel 150 ingatlant érintő telekcsoport telekalakítási megállapodásának jóváhagyásáról döntött szeptemberben Nagykovácsi önkormányzata. Telkeit már most lakóparkok megépítésének lehetséges ingatlanjaiként hirdetik.

A Kecskehát művelési ágból való belterületbe vonását a földhivatal elutasította. A tulajdonosi kör érdekében a polgármester asszony fellebbezést nyújtott be. A kecskeháti tulajdonosok között a nagykovácsi lakosok száma kevesebb mint 10%, tehát nem mondható, hogy nagykovácsi érdekeket szolgált ezzel a lépéssel.

A polgármester állítása szerint a Helyi Építési Szabályzat (HÉSZ) módosításával történő szabályozás majd megoldja a problémákat.

Pedig a megoldás inkább abban a javaslatban körvonalazódik, amit az egyik képviselő mondott. Javaslata az,

> hogy a területre változtatási – köznyelven építési – tilalmat kell elrendelni a település élhetőségének védelme érdekében, míg átfogóan át nem gondolják Nagykovácsi infrastruktúrájának megoldását.

Lehet, hogy ez adóbevétel-kiesést eredményez, de ez talán mégiscsak kevésbé fájna, mint az, ha például a Nagykovácsiba ki- és a városba bejutást ellehetetlenítené a kétszer egysávos utat terhelő autók száma.

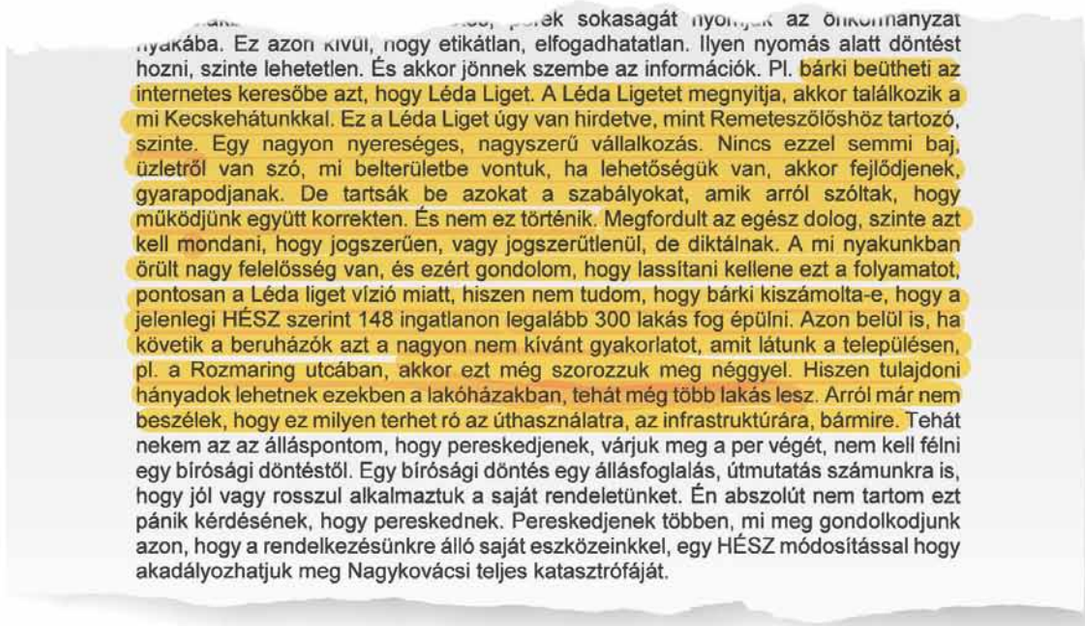

...ek sokaságát nyomjuk az önkormányzat nyakába. Ez azon kívül, hogy etikátlan, elfogadhatatlan. Ilyen nyomás alatt döntést hozni, szinte lehetetlen. És akkor jönnek szembe az információk. Pl. bárki beütheti az internetes keresőbe azt, hogy Léda Liget. A Léda Ligetet megnyitja, akkor találkozik a mi Kecskehátunkkal. Ez a Léda Liget úgy van hirdetve, mint Remeteszőlőshöz tartozó, szinte. Egy nagyon nyereséges, nagyszerű vállalkozás. Nincs ezzel semmi baj, üzletről van szó, mi belterületbe vontuk, ha lehetőségük van, akkor fejlődjenek, gyarapodjanak. De tartsák be azokat a szabályokat, amik arról szóltak, hogy működjünk együtt korrekten. És nem ez történik. Megfordult az egész dolog, szinte azt kell mondani, hogy jogszerűen, vagy jogszerűtlenül, de diktálnak. A mi nyakunkban örült nagy felelősség van, és ezért gondolom, hogy lassítani kellene ezt a folyamatot, pontosan a Léda liget vízió miatt, hiszen nem tudom, hogy bárki kiszámolta-e, hogy a jelenlegi HÉSZ szerint 148 ingatlanon legalább 300 lakás fog épülni. Azon belül is, ha követik a beruházók azt a nagyon nem kívánt gyakorlatot, amit látunk a településen, pl. a Rozmaring utcában, akkor ezt még szorozzuk meg néggyel. Hiszen tulajdoni hányadok lehetnek ezekben a lakóházakban, tehát még több lakás lesz. Arról már nem beszélek, hogy ez milyen terhet ró az úthasználatra, az infrastruktúrára, bármire. Tehát nekem az az álláspontom, hogy pereskedjenek, várjuk meg a per végét, nem kell félni egy bírósági döntéstől. Egy bírósági döntés egy állásfoglalás, útmutatás számunkra is, hogy jól vagy rosszul alkalmaztuk a saját rendeletünket. Én abszolút nem tartom ezt pánik kérdésének, hogy pereskednek. Pereskedjenek többen, mi meg gondolkodjunk azon, hogy a rendelkezésünkre álló saját eszközeinkkel, egy HÉSZ módosítással hogy akadályozhatjuk meg Nagykovácsi teljes katasztrófáját.

A 15/12/2017-F-4 ügyiratszámon található képviselő-testületi jegyzőkönyvből idéztünk.

Társasházak – avagy a ketyegő bombák

DR. DEÁK JÓZSEF
MARKOVITS ANITA

Sajnos vannak itt a falu élhetőségét veszélyeztető egyéb ketyegő bombák is: a társasházak, lakóparkok kérdésköre igen bonyolult.

ROZMARING UTCAI TÁRSASHÁZ

A Rozmaring utcai építkezés ékes példája ennek a veszélynek, ahol ugyan 8 lakásos társasházra adott ki az építési hatóság engedélyt, azonban 16 lakást értékesítenek.

A Rozmaring utcai beruházást a főépítész felesége tervezte. A főépítész elnökletével dolgozó tervtanács javasolta engedélyezésre a lakóparkot, illetve társasházat a Rozmaring utcában. Ki tudhatta, hogyan lesz a 8 lakásból 16 lakás?

A társasházak építési terveiről elsősorban Nagykovácsi dönt, másodsorban Budakeszi. Az építési tervek tervtanácsi – Nagykovácsi főépítészének elnökletével – véleményezésen mennek át és vagy javasolják engedélyezésre, vagy nem. A Rozmaring utcai társasházat is engedélyezésre javasolta a főépítész, illetve a tervtanács. Az önkormányzat ebben az ügyben azt nyilatkozza, hogy „ki lett játszva az akaratunk". Ez az állítás azért izgalmas, mert a polgármester asszony a benyújtott tervdokumentáció alapján a tervezett építési tevékenységet engedélyezésre javasolta.
Saját kezű aláírásával.

Annak ellenére támogatta ezt az építkezést Nagykovácsi tervtanácsa és írta alá a polgármester asszony az engedélyezési javaslatot, hogy sem hatályos szabályozás, sem képviselő-testületi döntés nem támogatja társasházak létesítését

– hangzott el a 2017-es közmeghallgatáson!

A társadalmi konszenzuson alapuló szabályokat az önkormányzatnak be kell tartania és tartatnia. A Rozmaring utcai építkezés sem példa erre, sajnos. Nem épülhetnének társasházak, de épülnek.

Jogosan merül fel sokunkban az a kérdés is, hova tűnik Nagykovácsi falusias jellege, ha ilyen erővel jelennek meg a társasházi építkezések, a magánberuházások? Mi lesz, ha a környezetünk élhetetlenné válik? Mi lesz, ha ingatlanjaink elértéktelenednek a túlzsúfoltság miatt? Hol lesz a kocsisor vége, a Zsíroshegy tetején?

PÓK UTCAI TÁRSASHÁZ

A Pók utca 35. szám alatt 1446 m²-en 4 lakásos társasházat építenek. Legalábbis 4 lakást hirdetnek az ingatlanos oldalon. A HÉSZ szerint az „Lke-11 jelű övezet területén, ahol a telkenként maximálisan elhelyezhető lakások száma, a telekterület 500-zal való osztásából nyert egész szám, de telkenként 2 lakás elhelyezhető."
„(4) 23A terület telkein épületenként, egy tömegben legfeljebb 3 lakás helyezhető el."
Ezt 2016 februárjában módosították kettőről háromra! A fővállalkozó az aljegyző férje, az építtető ugyanaz, mint a Rozmaring utcai társasháznál.

VÉRTES UTCA

A Vértes utcában 28 lakásos társasház építtetését tervezi az önkormányzat. Zárt ülésen 2017 februárjában megszületett a határozat a 8 db önkormányzati ingatlanról: Nagykovácsi önkormányzata az ingatlanok fejlesztése céljából a telkek tömbtelkes kialakítású rendezésével egyetért, a telepszerű beépítést biztosító ingatlan kialakítása érdekében a HÉSZ módosítását kezdeményezi.

Rozmaring utca

A Vértes utcai 28 lakásos társasház megvalósításának terveiről a főépítész személyes találkozó keretei között tájékoztatta azokat a nagykovácsi lakosokat, akik konkrét kérdésekkel keresték meg őt a Vértes utcai önkormányzati ingatlanok ügyében. Miután ezen információk alapján a CiNkE írt az ügyről a Facebookon, az egyik képviselő reakciója az alábbi volt:
„A testület tagjaként nem tudok ilyen beruházásról. Az is biztos, hogy a képviselők nem támogatnak ilyen megaberuházást. Nem értem ennek a rémhírkeltésnek az értelmét."
A képviselőt írásban tájékoztattuk, hogy az információk a társasházépítésről közvetlenül a főépítésztől származnak.

Ugyanakkor a polgármester asszony által szervezett teadélutánon az alpolgármester úr úgy nyilatkozott, hogy „a főépítész hülyeségeket beszélt". Az ezt követő polgármesteri teadélutánon hivatalosan pedig az hangzott el, hogy nem döntött még a testület a telkek eladásáról és az is lehet, hogy erre a területre építik meg a következő tagóvodát.

Biztosan tudjuk, hogy a társasház lehetséges beruházójával a tárgyalás elkezdődött. Annak ellenére, hogy a testület nem döntött még az eladásról, konkrét látványtervet kapott a polgármester asszony az asztalára. A terv egy luxuslakópark. Kérdés az, hogy ha a testület nem döntött még az eladásról, és a fent említett képviselő szerint ilyen megaberuházást nem támogat a testület, mi alapján kerültek ki az adatok egy lehetséges beruházóhoz, hogy a terveket elkészítse?

Reméljük, hogy a képviselő-testület nem megy bele egy olyan döntésbe, amivel ugyan lehet, hogy pénzhez jut az önkormányzat, és ha még fejlesztésre is költi, az lehet, hogy már csak egy szemfényvesztő választási kampányfogás lesz az 5 éves ciklus utolsó évére tartogatva. Ennek Nagykovácsi lakosságának jó része már nem fog bedőlni, bármi legyen az.

MIT TESZÜNK?

Az egyesületünknek nincs más törvényi lehetősége, csak az, hogy a kikért közérdekű dokumentumokat átbogarászva, értelmezve felhívjuk a lakosság figyelmét az ellentmondásokra.

A probléma az, hogy nem tudjuk, mi az önkormányzat konkrét terve Nagykovácsival!
Sajnos egy zsákváros képe kezd körvonalazódni!
Ezt szeretnénk?

Nagykovácsi önkormányzata minden olyan kérdést, ami a falu életét jelentősen befolyásolja, zárt ülésen tárgyal meg. A falut érintő jelentős kérdésekben saját hatáskörben dönthet arról, hogy nyílt vagy zárt körben tárgyal-e adott témában. Miért kell a falu jelenét és jövőjét meghatározó kérdésekről zárt ülésen tárgyalnia, ha a törvény lehetővé teszi a lakosság bevonását, a nyílt ülést? A zárt ülés nemcsak azt jelenti, hogy nem vehet részt más a tárgyaláson, hanem a zárt ülés anyagát sem teszik közzé.

A faluban több helyen épülnek társasházak, és továbbiakat is terveznek, ezeket is nyomon követjük és a szabálytalanságokat feltárjuk.

Újragondolt múlt az Erdő utcában

WEKERLE SZABOLCS

Falunkban mostanában, járjunk akármerre, mindenhol épülő házakat látunk. Vannak köztük a faluképbe jól illeszkedők, de bántóan nem ide valók is, az egész folyamatot tekintve pedig elmondható, hogy nagy az összevisszaság. Lapos tetős mellett „mediterrán", színes gerendaház szomszédságában modern sorház nő ki a földből, az átfogó, átgondolt koncepció szemlátomást hiányzik.

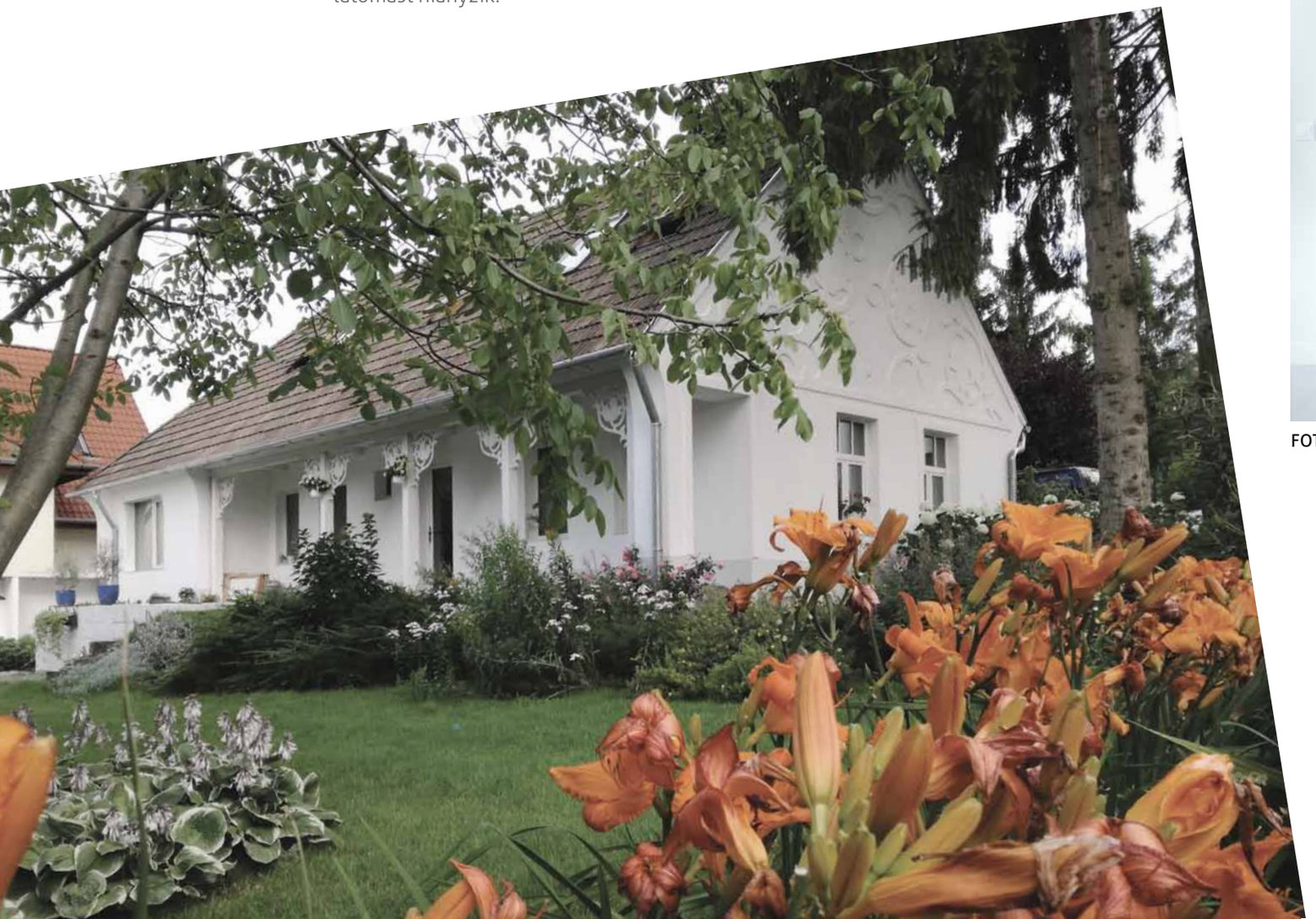

FOTÓK: DUNAI MÁRIA

Ezekben az időkben különösen nagy kincs az olyan épület, amely, miközben maradéktalanul megfelel a mai kor követelményeinek, őrzi a nagykovácsi jellegzetességeket. Nem indokolatlanul egyénieskedő, és úgy szép és markáns, hogy jól belesimul a falusi környezetbe. Ilyen épület az Erdő utca alján a Nagykovácsiban élő építész, Gráner Tibor által tervezett és kivitelezett, valamint Dunai Mária belsőépítész ötleteit is magában hordozó családi ház, amely egy régi épület újra- és továbbgondolása. A tervező az eredeti, feltehetően száz év körüli épület utca felőli homlokzatán az 1960-as években behelyezett egyenablakot az épület másik részén talált, minden bizonnyal eredeti ablaktípus alapján újragyártott másolatra cserélte. A hátsó fronton lévő korábbi hozzáépítés helyén szoba lett, a tornác az eredeti képet idézi.

A ház majdnem passzív ház, mind a nyílászárók minősége, mind a légzárás, valamint a szigetelés megfelel a passzív házak követelményeinek. Mai, boldog tulajdonosai fával fűtenek.
Az utca felőli oldalon látható díszítés nem nagykovácsi motívum, hanem az építész terve alapján készült – harmonikus minta, amely egyéniséget kölcsönöz az épületnek.

„Mindig vigyorogtam"

WEKERLE SZABOLCS

Szinte minden héten találkozunk vele, van, hogy többször is. Keddtől szombatig a Kossuth utcai Zozy húsbolt pultja mögött áll, mindig kedves és szakszerű. Őslakos. Nyulat, kacsát, csirkét tart. Két gyermek édesapja.

Negyvenhat éve, 1971. december 31-én nagy hó borította a fővárost és környékét – így Nagykovácsit is. Bejutni a budapesti kórházakba nem lehetett, ezért Bartus Tamás az óév utolsó napján szülei házában, a konyhában álló vaságyon jött világra. Komplikációk nem léptek fel; a családba két bátyja után érkező fiún már akkor látszott, hogy életrevaló, jó kötésű gyerek lesz.

Volt honnan örökölnie. Édesapja ekkor a nagykovácsi TSZ-ben dolgozott, világéletében mezőgazdasági munkát végzett. Ahogy a nagyszülők is, akiknek a téeszesítés előtt 14 hold földjük volt a településen és környékén. Termeltek káposztát, krumplit, gabonát, körtét. Vagyis: élték az átlag nagykovácsiak életét. Ma már nehéz elképzelni, de a rendszerváltás előtt nagyjából 2200 lelket számláló falu egészen az 1970-es, 1980-as évekig jellegzetes mezőgazdasági település volt. Tamás gyerekkorában még libákat és kacsákat kerülgetett az utcán, és a legelő állattartás is csak születése környékén kezdett eltünedezni. Akkoriban a házak legalább 80 százalékánál tartottak háziállatot – disznót, baromfit –, a mai református templom mellett egykor működő savanyítóban messze földön híres termékek készültek, a nagykovácsi meggy, szilva, körte szinte fogalomnak számított. Mindenki ismert mindenkit, ha a falu határában feltűnt egy idegen, annak hamar híre ment.

Bartus Tamás édesanyjának családja 1946-ban települt ide a Heves megyei Mezőtárkányból. Édesapja a környéken szolgált katonaként, megismerte későbbi feleségét, és itt maradt. Hallgatva Tamás beszámolóját, hogy boldog gyermekkora volt, az nem kifejezés. Télen nagy szánkózások, nyáron a határban végzett munkák és nagy csatangolások – így nézett ki egy „vidéki" gyerekkor Budapesttől kőhajításnyira a hetvenes években. Bartus Tamás iskolái elvégzése után dönthetett, karosszérialakatos lesz vagy hentes – végül az utóbbit választotta. Ma már bánja kicsit, hogy nem tanulta ki a mészáros szakmát is, az, mint mondja, a hússal való foglalkozás magasabb szintje. Ennek ellenére elégedett ember: világéletében jó mesterektől tanulhatott. Tanulóéveit az Óbudai Közért Vállalatnál töltötte, ehhez a cégcsoporthoz tartozott a XII. kerületi Böszörményi úton máig létező, ma Balogi néven ismert hús- és hentesáru-kereskedés is.

– Itt Sanyi bácsi volt a mesterem – meséli Tamás. – Első nap felvettem a fehér köpenyt, a fehér sapkát, vártam, mi lesz a feladatom. Az öreg elém állt a seprűvel: no, tudod, mire való ez, fiam? Akkor seperj!

Hősünk lelkesedését azonban nemigen lehetett letörni, még akkor sem mikor a vécét pucoltatták vele. „Mindig vigyorogtam" – mondja. Kitanulta a szakmát, és végül azért hagyta ott mesterét, mert az még akkor sem engedte el a munkából, amikor a jogosítványát akarta letenni. Ekkor 1999-et írtunk. Hentesünk néhány évig volt autóbolti eladó, meg benzinkutas is. Akkor gyerekkori barátja, az ősi nagykovácsi sváb család sarja, Zoli elhívta dolgozni a húsboltjába.

FOTÓK: KÓRÓDI GABRIELLA

Bartus Tamás
Született: 1971-ben.
Mióta él Nagykovácsiban?
Születése óta.
Foglalkozása? Hentes.
Mire vágyik?
„Csak egészség legyen.
A többit megoldjuk!"

Bartus Tamás tizenkét éve minden munkanapján fél ötkor kel, fél hatkor pedig már a boltban van. Folyamatosan fejlesztenek. Hamarosan még több saját készítésű, saját füstölésű terméket kínálnak majd, káros sók és tartósítószerek nélküli finomságokat.

Ha valaki, ő nagyon sok itt élővel találkozik. A régieket máig névről ismeri, és utcanevet, házszámot is tud társítani hozzájuk. Az újakkal is kijön. Kizárólag azt nem érti, ha valaki úgy költözik ide, a világ egyik legszebb helyére, hogy beül a kocsijába, távirányítóval kinyitja a kaput, a kertjét nem is látja, mert azt heti négy nap kertész tartja karban. Így minek?

– Nem zavart, tudom, hogy elkerülhetetlen volt – feleli, amikor arról kérdezzük, bánja-e, hogy Nagykovácsiban ma majd négyszer annyian élnek, mint gyerekkorában. – Én igyekszem szót érteni mindenkivel.

De a vér nem válik vízzé: Tamás ma azon kevés nagykovácsiak egyike, akik még ragaszkodnak az állattartáshoz, a földműveléshez. Két hold lucernást művel, nyulat, kacsát, libát, baromfit tart, aki szemfüles, jóféle házi tojást is beszerezhet tőle. Tud disznót vágni, és egyáltalán nem jön zavarba, ha traktort kell vezetnie. Két gyermeke van, egy fia és egy lánya, mindketten vízilabdáztak. Apjuk hivatását egyikük sem választja várhatóan, de Tamás ezt csöppet sem bánja.

És hogy mi egy hentes kedvenc étele? Hát „a disznóból készült zsíros kaják"! Tomi a rántott húst tarjából, a pörköltet csülökből szereti, de megunhatatlan, verhetetlen kedvence a húsleves. Olyan, lehetőleg öreg tyúkból, ami „szemüveggel szedi a kukoricát". Az ilyet hat-hét órán át kell főzni, de megéri. Tamás családjával, egyik bátyjával – a másik sajnos régen meghalt, említése máig könnyet csal Tamás szemébe – és édesanyjával él a Kossuth utcában. Nincsen különösebb vágya. „Csak hogy egészség legyen. A többit megoldjuk!"

A lovag, az ávós meg a remeteségben elvesző gyerekek

Könyvötletek (nem csak) karácsonyra

WEKERLE SZABOLCS

FELNŐTTEKNEK

Jászberényi Sándor: A lélek legszebb éjszakája
Az év meglepetése, amely a Libri-díjat is elnyerte tavasszal. Okkal: a szerző olyan szövegeket tett le az asztalra ebben a tizennégy írást tartalmazó kötetben, amilyenekkel a honi kortárs irodalomban viszonylag ritkán találkozunk.
A több mint két tucat, túlnyomórészt közel-keleti háborús övezetekben játszódó történet nem könnyű olvasmány, abban az értelemben, hogy megérinti, helyenként megrázza, aztán számos kérdés átgondolására készteti az olvasót.
Például: hiába a sok nyűg, a sok panasz, kivételes szerencsénk, hogy ma, és Európában, Magyarországon élhetünk, mivel a gondjaink meg sem közelítik a valódi nyomorban és életveszélyben élő emberekéit. Jászberényi ráébreszt arra is, mennyire nem ismerjük a szűkebb világunkon túli életeket, és hogy mennyivel árnyaltabb az a távoli, konfliktusos vidék, amellyel általában csak híradások szalagcímei révén kerülünk kapcsolatba. Teszi mindezt takarékos, szikár, jól átgondolt mondatokban, párbeszédei üdítően életszagúak. Nem épp vidám, korántsem habos-babos karácsonyi könyv – de egészen biztos, hogy örömet szerezhetünk vele annak, aki szereti az erős és jó értelemben véve súlyos magyar irodalmi csemegéket.
Kalligram Kiadó, 2990 Ft

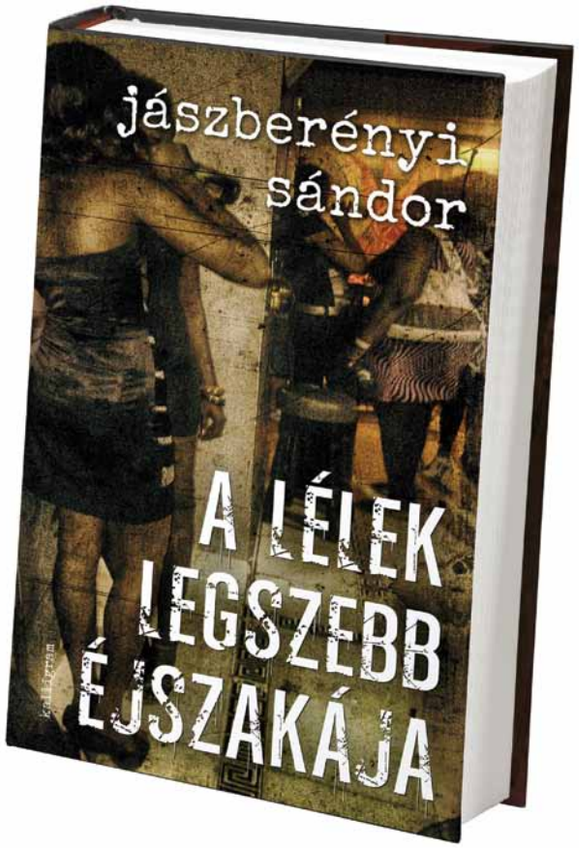

Tömörkény István: Mihály furfangéroz – Kötetben meg nem jelent írások
Az 1866 és 1917 között élt Tömörkény István nagyon sok irodalomismerő szerint az egyik legjobb valaha volt magyar író. És egyike a legméltatlanabbul elfeledetteknek is. Nemrég jelent meg egy kötet eddig meg nem jelent írásaiból. Novellák, tárcák, útirajzok, riportok és karcolatok, melyek elsősorban a szerző szíve csücskével, az Alföld világával, a tanyák népével, ezenkívül vándorcigányokkal és az első világháborúval foglalkoznak. Tömörkénynek ezekben az írásaiban is tetten érhető finom humora, pontos világlátása és -érzékelése, az a végtelen empátia, amellyel figurái – általában a társadalom szegényebb, kitaszítottabb rétegei – felé fordult. Ha azt mondjuk, Tömörkény volt kora Tar Sándora, nagyjából jó helyen tapogatózunk. Ez a – mint Schöpflin Aladár jellemezte – „kifogástalanul becsületes író" megérdemli, hogy újra felfedezzük, amiben segítséget nyújt ez a most megjelent nyolcvan, egykor különféle kisebb folyóiratokban megjelent novella.
Kortárs Könyvkiadó, 4000 Ft

Müller Rolf: Az erőszak neve – Péter Gábor
Huszadik századi történelmünk valódi feldolgozása a rendszerváltás után kezdődött, és még mindig meglehetősen sok a restanciánk. Meglepő például, hogy az államvédelmi osztály, majd hatóság (ÁVO, illetve ÁVH) 1945 és 1952 közötti vezetőjéről, Péter Gáborról eddig nem látott napvilágot a nagyközönség számára is elérhető, jól megírt, történészi igényességű munka. Müller Rolf most pótolta a hiányosságot: az Eisenberger Benjámin néven szegény újfehértói zsidó családba született Péter Gábor élettörténete rendkívül izgalmas, és nemcsak egy a kommunizmusban feltétel nélkül hívő, erkölcsi kérdésekkel egyébként nem sokat bíbelődő, végtelenül kegyetlen ember portréja rajzolódik ki belőle, hanem a huszadik század első felének Magyarországáé is.
Jaffa Kiadó, 3490 Ft

GYEREKEKNEK

Mi a legerősebb a világon? – 400 találós kérdés
Melyik emberben nincs csont? Melyik kakas nem kukorékol? Mellém szegődik, de meg nem szólít – mi az? Aki választ szeretne ezekre a kérdésekre, megleli őket a legújabb találós kérdéses könyvben. Ez sokban hasonlít a témakör alapművére, Varga Ferencné Sző, fon, nem takács, mi az? című gyűjteményére, de még a világ legkülönbözőbb tájain gyűjtött, talányos meséket is tartalmaz, ezenkívül pedig játékleírásokat, ha többen támadna kedvünk találósozni.
Szép kiállítású, leginkább 6 és 10 év közötti gyerekeknek ajánlható könyv.
Kolibri Kiadó, 3299 Ft

Wéber Anikó: El fogsz tűnni
A fülszövegét olvasva nem épp lányregény – pedig nagyon is az, meg fiúregény is, a lényeg, hogy nagyobb, 10 és 14 év közötti gyerekek kezébe adjuk. Lássuk, miről is van szó! „Végre nem kell suliba járni, mert kirándulni megy az osztály! Ám a hatodikból páran egy ártatlannak tűnő tréfára készülnek: kiszöknek éjszaka az erdőbe, és lepedőbe öltözve, kísértetként huhogva megijesztik két osztálytársukat. Egy 'igazi' kísértet közbelépésével azonban a kaland komolyra fordul, és három gyereknek valóban nyoma vész az egykori remeteségben. A diákok nem mernek szólni a kísérő tanároknak, hiszen tilosban járnak, inkább maguk derítik ki, hova tűntek a többiek. Az osztályban leosztott szerepek átértékelődnek, mert a sikerhez mindenkire szükség van. Az izgalmas éjszakai kaland során azonban nem csak az álkísértetről kerül le végül a csuklya, de mindenkinek szembe kell néznie a saját félelmeivel is." Wéber Anikóban, aki korábban Az osztály vesztese című könyvével tette le névjegyét, maradéktalanul megbízhatunk: ez a műve is kiválóan megírt, izgalmas, és nagyon tanulságos munka.
Pozsonyi Pagony, 2490 Ft

Tonke Dragt: Levél a királynak
A végén pedig hadd beszéljek haza egy kicsit: a Levél a királynak című holland könyv fordítójaként nyugodtan mondhatom, hogy aki ezt a lovagregényt választja, nem csalódik. Akár 5 éves kortól nagyjából 12 éves korig fiúknak-lányoknak ideális olvasmány, hatalmas, gyönyörű történetfolyam, amely a legalapvetőbb értékeket – barátság, bátorság, becsület, hűség – közvetíti egyszerű, mégis lebilincselő módon. Az 1962-ben született művet Hollandiában néhány éve minden idők legjobb gyerekkönyvének választották. Főhőse a tizenhat éves Tiuri, egy lovaggá ütés előtt álló fiú, akit egy ismeretlen veszélyes és fontos feladattal bíz meg: el kell juttatnia egy levelet a szomszéd ország királyának, akinek – és birodalmának – sorsa a kézbesítés sikerétől függ. Tiurit útján számos nehézség – köztük az ellenséges Vörös Lovasok megjelenése – nehezíti, ám végül teljesíti megbízatását.
Kolibri Kiadó, 3699 Ft

Az itt ajánlott könyvek megvásárolhatók vagy megrendelhetők a Tandem Könyvesbolt-kávézóban.

Magunknak ünnepelni

SZEGI-HOLTZINGER ZITA
PSZICHOPEDAGÓGUS

Talán furcsa, hogy pszichopedagógusként az ünnepről, sőt a felnőttek ünnepléséről írok, de valójában nagyon is logikus: hiszen a gyerekeink fejlődésének és nevelésének legelemibb forrásai mi, szülők vagyunk, a tőlünk kapott mintákból tanulják meg jól-rosszul, hogyan lehet testben és lélekben egyaránt egészséges felnőttként élni. És az ünnep? Az ünnep sokkal fontosabb tényező ebben, mint gondolnánk.

Mi az ünnep? Az ünnep misztikum, az ünnep kilépés mindabból, ami nap mint nap körülvesz minket, amivel nap mint nap körülvesszük magunkat. Átlépés valami másba. Ahogy Vekerdy Tamás mondja: „Az ünnepek bekapcsolnak minket – be kellene, hogy kapcsoljanak minket – a természet, mondhatnám, a naprendszer nagy ritmusaiba. Ha hagyjuk." A természetben semmi nem képes folyamatosan virágozni, mozdulni, égni. Megtanultuk földrajz és biológia órán, és mégsem értettük meg igazán. Mintha már elveszítettük volna ezt az ősi tudást, elfelejtettük, hogy néha meg kell állni, levegőt kell venni ahhoz, hogy tovább tudjunk menni. A pihenőidőnket telezsúfoljuk információkkal, történéssel, az ünnepeinket pedig talán az év legőrültebb rohanásává alakítjuk. A végén pedig úgy esünk be a karácsonyfa alá, mint a maratonfutók a célba. De vajon tudunk-e úgy ünnepelni, hogy közben még légszomjjal küzdünk?

A régiek úgy alakították a legnagyobb ünnepeket, hogy hosszú időszak előzze meg őket – ilyen a nagyböjt is, az advent is. Idő a közeledésre, a megérkezésre. Maga is ünnep. Lehetőség arra, hogy lassítsunk, hogy befelé figyeljünk. De tudunk befelé figyelni? Amikor azt nézzük, hogy a szomszéd ház homlokzatán mekkora az izzósor, amikor azon aggódunk, hogy a nagymamánk hányféle süteményt tett az asztalra, amikor azt lessük a reklámokban, hogy idén mi a legtrendibb, vagy éppen legakciósabb ajándék, olyankor hova figyelünk? És mindeközben mit kapnak tőlünk a gyerekeink karácsonyra, a karácsonyból? Mit tanítunk nekik, amikor a pihenés, a magunkkal és egymással való jól-lét megszentelése helyett ilyenkor is teljesíteni, megfelelni szeretnénk? Amikor nem mi vagyunk egymás legnagyobb ajándékai? Ne lennénk elég értékesek hozzá?

Hiszek abban, hogy a gyerekeinkben még él valami ősi tudás arról, hogyan lehet várakozni, ünnepelni, várakozást ünnepelni. Csak teljesen tudnak csinálni valamit, teljes erőből szaladni, és ha megállnak, teljes erőből figyelni. És ha nem így tesznek, mi felnőttek érezzük, még meg is állapítjuk pecsétes papírokon, hogy valami baj van. Velünk akkor miért ne lenne baj? Miért ne lenne baj, ha képtelenek vagyunk megélni a ritmust, menni és megállni, megpihenni? Biztosan jól vagyunk így? És a gyerekeink jól lesznek így?

Onnan indultam ki, hogy mi neveljük a gyerekeinket. De meglehet, néha nekünk kéne tőlük tanulni. Újra megtanulni átadni magunkat annak, amiben éppen vagyunk – a munkának éppúgy, mint a pihenésnek, a hétköznapoknak éppúgy, mint az ünnepnek. Újra megtanulni nem a szomszédnak, nem a rokonoknak, nem a szűkebb-tágabb környezetünknek, hanem magunknak ünnepelni. Megélni a magunk elégségét, a magunk teljességét, és így kapcsolódni valami nagyobb teljességhez.

Raklap, sörösüveg, csavarok, szegek
Építsünk madáretetőt!

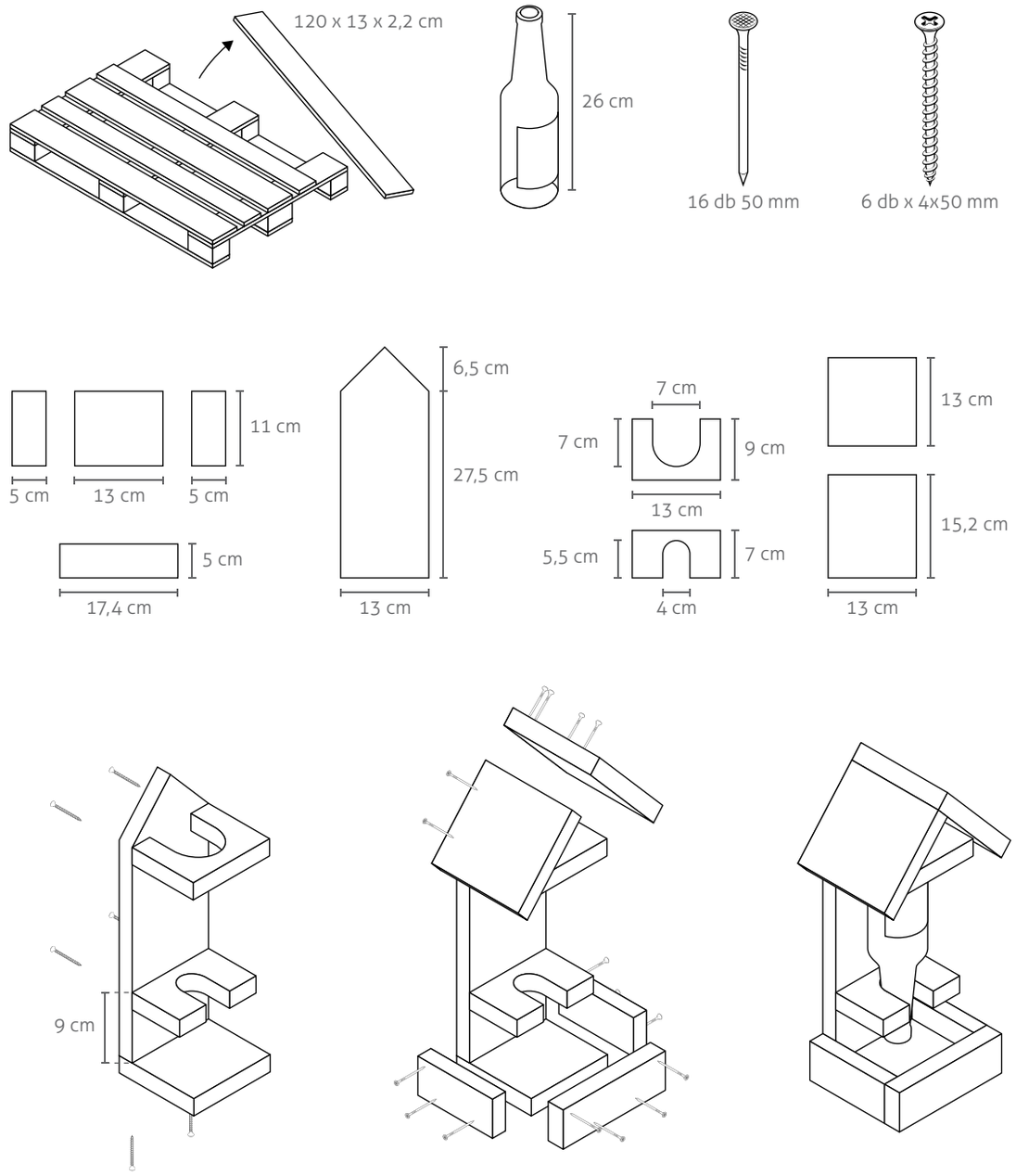

Képrejtvények gyerekeknek

1. Segíts a manónak megtalálni az utat Mikulás szánjához!

2. Kösd össze a hóembert az árnyékával!

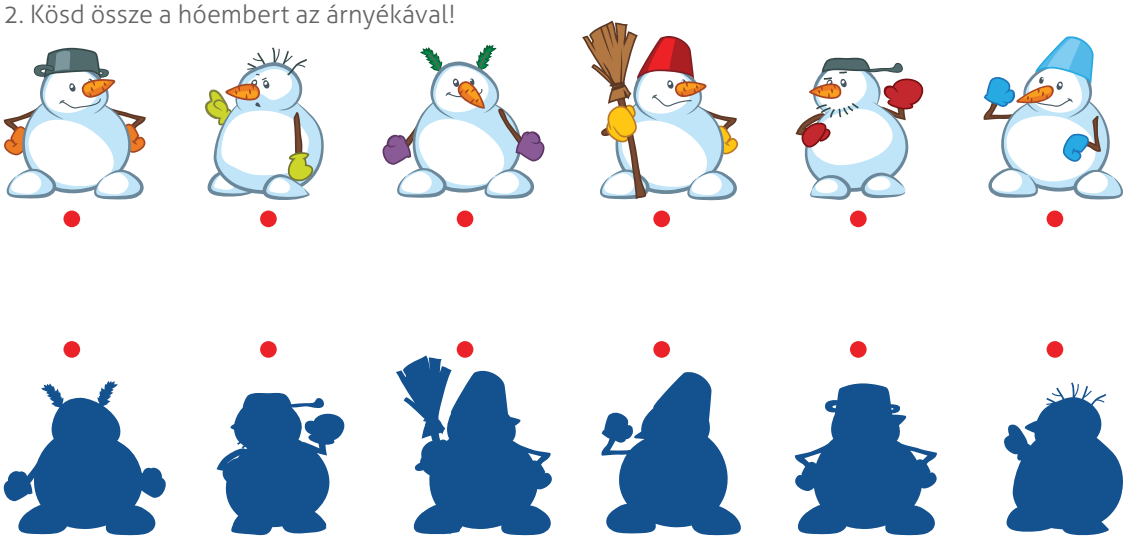

3. Találd meg a 10 különbséget!